

Klobouk

Když měl Žbluňk narozeniny,
daroval mu Kvak klobouk.

Žbluňk byl nadšený.

„Všechno nejlepší k narozeninám,“
řekl Kvak.

Žbluňk si nasadil klobouk,
ale ten mu spadl přes oči.

„Promiň,“ řekl Kvak. „Ten klobouk je
ti moc velký. Daruju ti něco jiného.“

„Ne,“ odpověděl Žbluňk. „Ten klobouk je dárek od tebe. Líbí se mi. Budu ho nosit takový, jaký je.“

Kvak a Žbluňk si vyšli na procházku.

Žbluňk zakopl o kámen.

Vrazil do stromu. Spadl do výmolu.

„Kvaku,“ postěžoval si Žbluňk,

„já vůbec nevidím. Nemohu tvůj

krásný dárek nosit. Tyhle narozeniny

jsou pro mě pokažené.“

Chvíli byli oba
kamarádi smutní.
Potom Kvak řekl:

„Žbluňku, už vím, co musíš udělat.
Až si dnes večer vlezeš do postele,
musíš si nechat procházet hlavou
velké myšlenky. Ty velké myšlenky
způsobí, že se ti zvětší hlava.
Ráno ti pak možná bude ten nový
klobouk správně sedět.“
„To je dobrý nápad,“ souhlasil
Žbluňk.